

La terminologia i la correcció de textos (Barcelona, novembre de 2004). – Amb aquest títol específic, els dies 18 i 19 de novembre de 2004 tingué lloc a Barcelona, a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, el III Seminari de Correcció de Textos, organitzat per l'Oficina de Correcció i Assessorament Lingüístics (OCAL) de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), dirigit per Josep Vigo, membre de la Secció de Ciències Biològiques i director de l'OCAL, i coordinat per Josep M. Mestres, cap de l'OCAL. Hi col·laboraren també les institucions següents: Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) de la Generalitat de Catalunya, Enciclopèdia Catalana, Escola d'Administració Pública de Catalunya (EAPC), Institut Universitari de Lingüística Aplicada (IULA) de la Universitat Pompeu Fabra, Departament de Serveis Lingüístics del Parlament de Catalunya i TERMCAT, Centre de Terminologia. Presidí la sessió inaugural Salvador Alegret, membre de la Secció de Ciències i Tecnologia i secretari general de l'IEC, i la lliçó inaugural anà a càrrec de Francesc Vallverdú, vicepresident de la Secció Filològica de l'IEC.

Sota el títol *La terminologia i la correcció de textos*, deu ponents van participar en aquest III Seminari i contribuïren a assolir-ne el principal objectiu, que era posar en comú les mancances i les necessitats actuals en els àmbits de la traducció i la correcció de textos amb relació a la terminologia, i també els criteris, les eines i els recursos de tota mena que hom té a disposició per a dur a terme aquestes tasques amb professionalitat. Aquest Seminari comptà amb dos-cents participants d'arreu dels Països Catalans, que eren sobretot professionals dels àmbits de la lingüística i l'ensenyament.

Xavier Fargas, cap de l'Àrea de Normalització del TERMCAT, encetà les ponències defensant la promoció del desenvolupament de la terminologia catalana amb l'elaboració de recursos terminològics i l'oferta de serveis d'assessorament, i també la coordinació del procés de normalització terminològica, que són les àrees de dedicació del TERMCAT. En aquest sentit, els participants apuntaren la necessitat de disposar d'eines terminològiques tan completes com sigui possible, que responguin a les necessitats específiques dels correctors i correctores, al costat d'altres eines de difusió més general.

A continuació, Paquita Sanvicén, directora del Centre de Normalització Lingüística de Lleida, del CPNL, amb el suport de Mercè Viladrosa, responsable del Servei Comarcal de Català de la Segarra, palesà la tasca que fa aquest Consorci amb vista a la difusió i la implantació real de la terminologia entre la població. Així mateix, deixà constància de la tasca complementària de recollida de termes en els àmbits respectius, especialment pel que fa a les variants dialectals pròpies de cada territori.

Per la seva banda, Laia Castanyer i Núria Roma, assessora lingüística i correctora, respectivament, de l'OCAL, van exposar la tasca terminològica d'aquesta Oficina en relació amb l'atenció de consultes lingüístiques rebudes dels serveis lingüístics institucionals i universitaris, i la fixació de termes per necessitats estrictament editorials, per tal com l'IEC publica, majorment, obres especialitzades. El participants manifestaren, en aquest sentit, la necessitat de disposar de bons motors de cerca per Internet que permetin consultar conjuntament les bases de dades terminològiques més extenses i fiables de què disposem en català actualment, i suggeriren que l'IEC podria aplegar i gestionar els recursos de llengua general, i el TERMCAT, els terminològics.

Margarida Sanjaume, cap de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic del Departament de Serveis Lingüístics del Parlament de Catalunya, amb el suport de Marta Payà, assessora lingüística del mateix departament, exposà els punts d'intervenció lingüística dels assessors durant el procés legislatiu i assentà els criteris bàsics en què recolza la terminologia aplicada a aquest àmbit d'especialitat: la coherència, la precisió, la modernització i la concreció i adequació semàntiques.

Lluís de Yzaguirre, cap del Laboratori de Tecnologies Lingüístiques de l'IULA, recordà que la correcció s'hauria d'entendre com un control de qualitat, i que l'actuació dels correctors hauria d'ésser preventiva (facilitant eines per a redactar), interactiva (assessorant) i palliativa (corregint i recollint les mancances que s'han detectat). Es constatà que les memòries de traducció poden ésser una bona eina per a la correcció de textos, i es considerà que fóra molt convenient que les empreses de creació de programes informàtics aplicats a l'edició i a la correcció de textos tinguessin el màxim suport institucional, que fes possible que el preu final sigui assequible als usuaris.

Josep Torrent, professor de llenguatge administratiu i jurídic de l'EAPC, féu notar la manca d'eines i la necessitat de normalitzar la fraseologia i la terminologia en aquest àmbit. Es constatà el problema de l'ús de dobles formes i altres recursos per a evitar el sexisme en el llenguatge, i es proposà de fer alguna reunió per a debatre aquest aspecte encara no resolt.

Josep Torras, lexicògraf d'Enciclopèdia Catalana, incidí en els problemes de la transcripció i la transliteració de llengües que fan servir alfabetes altres que el llatí. Es constatà la necessitat que l'IEC i les editorials de les enciclopèdies catalanes més importants treballin conjuntament per unificar definitivament els criteris de transcripció i transliteració i perquè els diccionaris generals recullin la pronúncia –si pot ésser, en transcripció fonètica– de tots els manlleus no adaptats i dels adjectius provinents d'antropònims que siguin manlleus. També es considerà molt important que el Registre Civil estigui en condicions de poder inscriure correctament els noms propis de les persones provinents dels països que fan servir aquestes llengües.

La taula rodona final amb els ponents serví per a acabar de fixar les recomanacions que hem pogut llegir associades a cada ponència.